

131

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 kwietnia 1968 r.

w sprawie gospodarowania funduszami celowymi.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164), art. 7 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7), § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1962 r. w sprawie utworzenia funduszy mieszkaniowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 15, poz. 64), § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1963 r. w sprawie współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (Dz. U. Nr 8, poz. 47), § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1965 r. w sprawie utworzenia funduszu ubezpieczenia społecznego rzemieślników (Dz. U. Nr 26, poz. 173), § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu ubezpieczenia społecznego niektórych grup ludności (Dz. U. z 1967 r. Nr 1, poz. 2) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Sprawiedliwości (Dz. U. Nr 26, poz. 155) zarządza się, co następuje:

CZĘŚĆ I.

Przepisy ogólne.

Rozdział 1.

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady gospodarowania funduszami celowymi, o których mowa w ust. 2 i 3, zwany dalej „funduszami”.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się do funduszy utworzonych na podstawie ustaw lub przez Radę Ministrów na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164), wymienionych w załączniku nr 1.

3. Przepisy ogólne zarządzenia (część I) stosuje się do funduszy wymienionych w załączniku nr 2 w zakresie nie uregulowanym w aktach o ich utworzeniu.

§ 2. Przy finansowaniu inwestycji i kapitalnych remontów z funduszy obowiązują przepisy w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

§ 3. 1. Fundusz przeznaczony jest wyłącznie na cele określone w akcie o utworzeniu funduszu.

2. Środki pieniężne funduszu nie wydatkowane w roku budżetowym przechodzą na rok następny, o ile akt o utworzeniu funduszu nie stanowi inaczej.

3. Fundusz może być zasilany dotacją z budżetu lub z innych źródeł na warunkach określonych w akcie o utworzeniu funduszu. Dotacja może stanowić uzupełnienie funduszu lub może mieć charakter dotacji celowej, przeznaczonej na ściśle określone zadania.

§ 4. 1. W razie likwidacji funduszu, akt o jego likwidacji stanowi dla oddziału banku podstawę do zamknięcia w wyznaczonym terminie rachunku bankowego funduszu.

2. Środki pozostałe po dokonaniu rozliczeń likwidacyjnych funduszu podlegają przekazaniu do budżetu lub na inne cele zgodnie z aktem likwidacji funduszu w terminie określonym w tym akcie.

Rozdział 2.

Dysponenti funduszu.

§ 5. 1. Fundusz gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym w Narodowym Banku Polskim.

2. Podstawą do otwarcia rachunku bankowego funduszu jest zawiadomienie oddziału banku przez dysponenta funduszu o zatwierdzeniu planu funduszu.

§ 6. 1. Jednostka (jednostki), której akt o utworzeniu funduszu powierza zarząd całym funduszem lub którą ustanawia dysponentem, jest dysponentem głównym.

2. Jednostka, którą akt o utworzeniu funduszu upoważnia do gospodarowania częścią funduszu, jest dysponentem niższego stopnia.

3. Dysponenti główni mogą wyznaczać dysponentów niższego stopnia, jeżeli zezwala na to akt o utworzeniu funduszu.

4. Przy wyznaczaniu dysponentów niższego stopnia mają odpowiednie zastosowanie przepisy o rachunkowości budżetowej.

§ 7. Podstawą dokonywania przez dysponenta wypłat z rachunku bankowego funduszu jest zatwierdzony plan funduszu.

Rozdział 3.

Planowanie finansowe.

§ 8. 1. Plan funduszu, obejmujący wszystkie dochody i wydatki określone w akcie o utworzeniu funduszu łącznie ze stanem środków na początek i koniec roku, opracowuje się na okres roku budżetowego.

2. Podstawą opracowania planu funduszu są wytyczne ustalone przez:

- 1) Ministra Finansów — w zakresie funduszy budżetu centralnego,
- 2) wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej — w zakresie funduszu budżetu terenowego,

przy uwzględnieniu wniosków nadesłanych przez ministerstwa oraz wydziały (jednostki równorzędne) prezydiów rad narodowych.

3. Przy ustalaniu wytycznych oraz przy zgłaszaniu wniosków, o których mowa w ust. 2, należy brać pod uwagę zadania określone w akcie o utworzeniu funduszu, a w szczególności zadania, które powinny być finansowane z funduszu w okresie budżetowym, oraz zadania i wskaźniki rzeczowe, o ile są one ustalone w narodowym planie gospodarczym.

4. Jeżeli akt o utworzeniu funduszu przewiduje dotacje z budżetu, wytyczne do planowania (ust. 3) powinny określać rodzaje dotacji uwzględniając ich podział na:

- 1) dotacje stanowiące uzupełnienie funduszu (wyrównawcze),
- 2) dotacje przeznaczone na wykonanie określonych zadań (celowe).

5. Na podstawie otrzymanych wytycznych, o których mowa w ust. 2, dysponenti główni ustalają wytyczne dla dysponentów niższego stopnia (§ 6 ust. 2).

6. Do planu funduszu załącza się:

- 1) uzasadnienie dochodów,
- 2) uzasadnienie wydatków z wyodrębnieniem środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji oraz funduszu płac, jeżeli z funduszu celowego mają być finansowane płace,
- 3) wykaz przewidywanych pozostałości materiałów zakupionych z funduszu oraz stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku.

7. Wzory planów funduszu ustalają przepisy o opracowywaniu projektu budżetu (nota budżetowa).

8. Plan funduszu stanowi załącznik do budżetu.

§ 9. Dysponenti funduszy wykazują w planach i w sprawozdawczości poszczególne rodzaje dochodów i wydatków według podziałek określonych w przepisach o klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych.

§ 10. 1. Ministerstwo Finansów po uchwaleniu przez Radę Ministrów projektu budżetu Państwa zatwierdza wstępnie plany dysponentów głównych funduszy budżetu centralnego.

2. Dysponenti główni, na podstawie zatwierdzonego zbiorczego planu funduszu, zatwierdzają wstępnie plany funduszy (jednostkowe lub zbiorcze) dysponentów niższego stopnia.

3. Dysponenti niższego stopnia, na podstawie zatwierdzonych zbiorczych planów, zatwierdzają wstępnie jednostkowe plany funduszy dla podległych dysponentów.

4. Ostateczne zatwierdzenie zbiorczych i jednostkowych planów funduszy następuje na podstawie uchwalonego przez Sejm budżetu Państwa. Jeżeli w związku z uchwaleniem budżetu nie ma potrzeby wprowadzenia zmian do planów, zatwierdzenie wstępne nabiera mocy ostatecznej.

5. Przy wstępnym i ostatecznym zatwierdzaniu planów należy przestrzegać zgodności z ustalonymi w zatwierdzonych zbiorczych planach kwotami:

- 1) osobowego i bezosobowego funduszu płac,
- 2) dotacji z budżetu,
- 3) środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji.

§ 11. 1. Zatwierdzenie planów funduszy budżetu terenowego następuje po uchwaleniu budżetów przez rady narodowe.

2. Wydziały finansowe prezydiów rad narodowych na podstawie uchwalonego budżetu zatwierdzają plany dysponentów głównych funduszy budżetu terenowego.

3. Dysponenti główni na podstawie zatwierdzonych planów zbiorczych (ust. 2) zatwierdzają plany funduszy dysponentów niższego stopnia.

4. Jeżeli zatwierdzenie planów funduszy nie może nastąpić przed rozpoczęciem roku budżetowego, plan funduszu dysponenta głównego podlega wstępnemu zatwierdzeniu przez wydział finansowy prezydium właściwej rady narodowej.

5. W gromadach i osiedlach plany funduszy zatwierdzają biura gromadzkich rad narodowych (rad narodowych osiedli), a w miastach nie stanowiących powiatów — organ wskazany przez prezydium rady narodowej.

6. Przy zatwierdzaniu planów funduszy budżetu terenowego stosuje się przepis § 10 ust. 5.

Rozdział 4.

Wykonywanie planów funduszy.

§ 12. 1. Wyплаты z rachunku bankowego funduszu ograniczone są wysokością sum zgromadzonych na rachunku.

2. Wydatki z funduszu nie mogą przekraczać kwot ustalonych w poszczególnych paragrafach planu, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na podstawie § 17.

3. Środki funduszu przeznaczone na cele inwestycyjne przelewane są zgodnie z planem z rachunku bankowego funduszu na właściwe rachunki inwestorów.

4. Środki funduszu, przeznaczone na cele inne niż określone w ust. 3, wydatkowane są bezpośrednio z rachunku bankowego funduszu.

§ 13. Środki funduszu dysponenta niższego stopnia, nie wykorzystane po całkowitym wykonaniu zadania lub przeznaczone na zadania, które nie mogą być zrealizowane, podlegają zwrotowi na rachunek bankowy funduszu dysponenta głównego.

§ 14. Jeżeli sprawozdanie finansowe dysponenta niższego stopnia wykazuje saldo rachunku funduszu na koniec roku wyższe od pozostałości na początek roku następnego, przewidzianej w planie, organ właściwy do zatwierdzenia planu ustala wysokość i przeznaczenie zbędnych środków funduszu albo zarządza ich przekazanie na rachunek dysponenta głównego.

§ 15. 1. Organ właściwy do zatwierdzenia planu obowiązany jest czuwać, aby zapasy środków trwałych i obrotowych finansowanych z funduszu nie przekraczały faktycznych potrzeb i norm ustalonych w trybie określonym w przepisach o rachunkowości budżetowej oraz aby należności na rzecz funduszu były realizowane we właściwych terminach.

2. Jeżeli przez dłuższy czas utrzymuje się nieuzasadniony stan zapasów materiałowych, przekraczający normy, o których mowa w ust. 1, oraz nie realizowane są należności, organ właściwy do zatwierdzenia planu wyznaczy termin usunięcia nieprawidłowości, a po tym terminie — w razie nie zastosowania się — zarządzi:

- 1) wstrzymanie dotacji budżetowej, przewidzianej planem,
- 2) blokadę określonych środków na rachunku funduszu lub
- 3) przekazanie zbędnych środków funduszu na rachunek dysponenta głównego.

§ 16. 1. Dotacja budżetowa (wyrównawcza i celowa) przewidziana w planie funduszu przekazywana będzie na zasadach i w terminach przewidzianych dla przekazywania kredytów budżetowych jednostkom budżetowym.

2. Dotacje celowe mogą być wykorzystane po wyczerpaniu w pierwszej kolejności własnych środków funduszu przeznaczonych na ten sam cel, o ile akt o utworzeniu funduszu nie stanowi inaczej.

3. Dotacja celowa podlega rozliczeniu po wykonaniu określonego zadania. Wynikające z rozliczenia nie wykorzystane środki dotacji celowej zwraca się do budżetu, z którego była udzielona dotacja.

§ 17. 1. Zmiany zbiorczego planu i jednostkowych planów funduszu przeprowadza organ właściwy do ich zatwierdzenia.

2. Zmiany planów funduszu, powodujące zwiększenie dotacji budżetowej, mogą być dokonywane po wprowadzeniu odpowiednich zmian w budżecie.

3. Organ właściwy do zatwierdzenia planu funduszu uprawniony jest do dokonywania zmian w zatwierdzonym planie, polegających na:

- 1) zwiększeniu wydatków poszczególnych paragrafów, jeżeli znajdują one pokrycie w ponadplanowych dochodach i są uzasadnione wzrostem zadań,
- 2) przeniesieniach pomiędzy poszczególnymi paragrafami wydatków, pod warunkiem że zmiany te nie spowodują w zbiorczym planie funduszu:
 - a) zwiększenia osobowego i bezosobowego funduszu płac, chyba że przepisy szczególne zezwalają na takie zwiększenie,
 - b) zmniejszenia planowanych środków na inwestycje i kapitalne remonty,
 - c) zmniejszenia planowanej pozostałości funduszu na koniec roku lub na początek roku następnego.

4. Uprawnienia, o których mowa w ust. 3, mogą być przekazane na rzecz dysponenta trzeciego stopnia, z tym że o dokonanych zmianach należy powiadomić organ właściwy do zatwierdzenia planu funduszu.

5. Zmiany planów powodujące naruszenie warunków określonych w ust. 3 mogą być dokonywane za zgodą właściwego organu finansowego.

§ 18. Dysponenti funduszu prowadzą rachunkowość i sporządzają sprawozdania zgodnie z przepisami o rachunkowości budżetowej.

§ 19. Nadzór nad gospodarowaniem funduszami sprawują minister (prezydium rady narodowej) oraz inne organy właściwe do zatwierdzania planów funduszy.

CZĘŚĆ II.

Przepisy szczególne.

§ 20. 1. Funduszami utworzonymi na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. Nr 3, poz. 7),
- 2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1965 r. w sprawie utworzenia funduszu ubezpieczenia społecznego rzemieślników (Dz. U. Nr 26, poz. 173),
- 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu ubezpieczenia społecznego niektórych grup ludności (Dz. U. z 1967 r. Nr 1, poz. 2)

dysponują Zakład Ubezpieczeń Społecznych, oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a funduszem wymienionym w pkt 1 — także Ministerstwo Komunikacji.

2. Przepisy §§ 21 i 22 dotyczą funduszy wymienionych w ust. 1.

§ 21. Dla funduszy wymienionych w § 20 ust. 1 sporządza się odrębne plany.

§ 22. Wpłaty do budżetu centralnego z funduszy określonych w § 20 ust. 1 pkt 2 i 3 z tytułu finansowanych z budżetu świadczeń leczniczych oraz kosztów administrowania funduszem dokonywane są przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach kwartalnych. Stawki wpłat ustalane są w wytycznych, o których mowa w § 8 ust. 2.

§ 23. 1. Funduszami mieszkaniowymi, przeznaczonymi na cele określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1962 r. w sprawie utworzenia funduszy mieszkaniowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 15, poz. 64) oraz w uchwale nr 59 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1962 r. w sprawie

pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych żołnierzy i funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej (Monitor Polski z 1962 r. Nr 21, poz. 91 i z 1966 r. Nr 23, poz. 120), zwanej dalej „uchwałą nr 59/62”, dysponują Ministerstwa Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz upoważnione przez właściwych ministrów jednostki im podległe, zwane dalej „dysponentami”.

2. Funduszem mieszkaniowym, przeznaczonym na cele określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1966 r. w sprawie utworzenia funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Sprawiedliwości (Dz. U. Nr 26, poz. 155) oraz w uchwale nr 174 Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1966 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych funkcjonariuszów Służby Więziennej (Monitor Polski Nr 31, poz. 162), zwanej dalej „uchwałą nr 174/66”, dysponują Ministerstwo Sprawiedliwości oraz jednostki organizacyjne więziennictwa upoważnione przez Ministra Sprawiedliwości, zwane dalej „dysponentami”.

3. Przepisy §§ 24—26 dotyczą funduszy wymienionych w ust. 1 i 2.

§ 24. Wydatki funduszu związane z budową domów wielomieszkaniowych oraz z udzielaniem kredytów długoterminowych spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego powinny być planowane w wysokości zapewniającej sfinansowanie planowanych nakładów na resortowe (spółdzielcze) budownictwo mieszkaniowe.

§ 25. 1. Pomoc finansowa udzielana jest osobom wymienionym w § 1 uchwał nr 59/62 i nr 174/66 przez dysponentów funduszu, którzy zlecają bankowi dokonanie odpowiedniego przelewu z rachunku funduszu.

2. Dysponenti prowadzą ewidencję i administrację należności z tytułu udzielonej pomocy.

3. Pożyczki z funduszu dla spółdzielni budownictwa mieszkaniowego i dla osób budujących (nabywających) domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych udzielane będą na wniosek dysponenta funduszu przez Bank Inwestycyjny, przy jednoczesnej blokadzie odpowiedniej kwoty na rachunku funduszu. Ewidencję należności z tytułu tych pożyczek prowadzi Bank Inwestycyjny.

§ 26. 1. Fundusz mieszkaniowy gromadzony jest w Banku Inwestycyjnym.

2. Kontrolę gospodarowania środkami funduszu sprawuje bank prowadzący rachunek funduszu. Do obowiązków banku należy w szczególności:

- 1) przyjmowanie wpływów na rachunek funduszu oraz dokonywanie wypłat z tego rachunku,
- 2) udzielanie kredytów długoterminowych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 2 uchwał nr 59/62 i nr 174/66, na warunkach określonych w przepisach o pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności przy jednoczesnej blokadzie odpowiedniej kwoty na rachunku funduszu oraz zabezpieczenie pożyczek i likwidowanie rat,
- 3) likwidowanie spłat z tytułu sprzedaży domów wielomieszkaniowych, o których mowa w § 2 ust. 2 pkt 1 uchwał nr 59/62 i nr 174/66.

§ 27. 1. Fundusz dobrowolnych świadczeń społecznych tworzony jest zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 233), zwanym dalej „rozporządzeniem”.

2. Przepisy §§ 28—34 dotyczą funduszu wymienionego w ust. 1.

§ 28. 1. Rachunek bankowy funduszu może być otwarty przez poszczególnych dysponentów po złożeniu w banku odpisu uchwały lub decyzji powziętej w myśl przepisów § 2 rozporządzenia.

2. Organ przyznający środki funduszu dysponentowi niższego stopnia określa jednocześnie przeznaczenie tych środków zgodnie z ustaleniami świadczących.

§ 29. 1. Prezydium rady narodowej podejmuje uchwałę, o której mowa w § 2 rozporządzenia, w trybie określonym w przepisach prawa budżetowego.

2. Tryb określony w ust. 1 stosuje się również w wypadkach, gdy dochody funduszu pochodzą z funduszy jednostek budżetu centralnego i są przeznaczone na cele, które nie były przewidziane w budżecie rady narodowej. Przepis § 28 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 30. Dla każdego rodzaju przeznaczenia, określonego planem funduszu, otwiera się odrębny rachunek bankowy.

§ 31. Jeżeli fundusz jest przeznaczony na finansowanie zadań rad narodowych, dysponentami funduszu są:

- 1) dysponent kredytów części budżetu — gdy zadania (cele), na które przeznaczony jest fundusz, objęte są jedną częścią budżetu,
- 2) wydział finansowy prezydium rady narodowej — jeżeli funduszem mają dysponować różne organy administracji prezydium rady narodowej,
- 3) jeżeli fundusz jest przeznaczony na finansowanie zadań w gromadach i osiedlach — biura gromadzkich rad narodowych (rad narodowych osiedli), a na finansowanie zadań w miastach nie stanowiących powiatów — organ wskazany przez prezydium rady narodowej.

§ 32. 1. Fundusz przeznaczony:

- 1) na zadania inwestycyjne — przelewany jest na właściwe rachunki inwestorów,
- 2) na czyny społeczne nie wymienione w pkt 1 — podlega bezpośredniemu wydatkowaniu z rachunku tego funduszu lub przekazaniu na dochód budżetu tej rady narodowej, której zadania są dofinansowywane z funduszu, na odrębny tytuł i paragraf klasyfikacji budżetowej.

2. Nie wykorzystane po zakończeniu inwestycji środki funduszu na rachunkach inwestorów podlegają zwrotowi na rachunek funduszu.

§ 33. Zmiany planu funduszu, połączone ze zmianą przeznaczenia środków, określonego przez świadczącego, mogą być dokonane tylko za zgodą świadczącego.

§ 34. Po wykonaniu zadania, na które fundusz został przeznaczony, dysponent funduszu przelewa pozostałe środki zgodnie z § 5 ust. 3 rozporządzenia i likwiduje rachunek funduszu.

§ 35. 1. Centralnym Funduszem Turystyki i Wypoczynku, utworzonym ustawą z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10, poz. 65) i gromadzonym oraz wykorzystywanym zgodnie ze statutem nadanym przez Radę Ministrów, dysponują Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki oraz upoważnione przezeń jednostki.

2. Przepisy §§ 36—38 dotyczą funduszu wymienionego w ust. 1.

§ 36. 1. Ministerstwa oraz wojewódzkie komitety kultury fizycznej i turystyki sporządzają, jako dysponenti główni, plany funduszu na podstawie zawiadomień Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki o wysokości zaplanowanej dotacji celowej z Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku.

2. Dysponenti główni funduszu mogą wyznaczać dysponentów niższego stopnia.

§ 37. 1. Dotacje celowe rozliczane są z Centralnym Funduszem Turystyki i Wypoczynku.

2. Nie wykorzystane dotacje podlegają zwrotowi na rachunek Centralnego Funduszu Turystyki i Wypoczynku.

§ 38. Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki uprawniony jest do przeprowadzania kontroli wykonania planów funduszu dysponentów wymienionych w § 36 w drodze badania księgowości i sprawozdawczości oraz przebiegu wykonywania zadań.

§ 39. Zasady gospodarowania funduszem prewencyjnym Państwowego Zakładu Ubezpieczeń regulują odrębne przepisy. W sprawach nie uregulowanych w tych przepisach obowiązują przepisy części I zarządzenia.

§ 40. 1. Centralnym Funduszem Postępu Rolniczego, utworzonym na podstawie uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1968 r. w sprawie organizacji gromadzkich służby rolnej, dysponuje Minister Rolnictwa.

2. Przepisy § 41 — § 43 dotyczą funduszu wymienionego w ust. 1.

§ 41. Środki Centralnego Funduszu Postępu Rolniczego gromadzi się w Banku Rolnym.

§ 42. 1. Dotacje celowe udzielane z Centralnego Funduszu Postępu Rolniczego podlegają rozliczeniu z tym funduszem.

2. Nie wykorzystane dotacje celowe podlegają zwrotowi na rachunek Centralnego Funduszu Postępu Rolniczego.

§ 43. Ministerstwo Rolnictwa jest uprawnione do przeprowadzania kontroli wykorzystywania udzielonych dotacji celowych.

CZĘŚĆ III.

Przepisy końcowe.

§ 44. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa:

- 1) o ministrach lub ministerstwach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych lub urzędów centralne,
- 2) o wojewódzkich radach narodowych, należy przez to rozumieć również rady narodowe miast wyłączonych z województw.

§ 45. W zakresie unormowanym w niniejszym zarządzeniu tracą moc przepisy w sprawie gospodarowania funduszami celowymi, a w szczególności:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1960 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki funduszami dobrowolnych świadczeń społecznych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 10),
- 2) zarządzenie nr 208 Ministra Finansów z dnia 22 września 1962 r. w sprawie zasad lokowania środków funduszy mieszkaniowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych na specjalnych rachunkach bankowych,
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 lipca 1965 r. w sprawie dysponowania środkami funduszu ubezpieczenia społecznego rzemieślników (Monitor Polski Nr 42, poz. 236),
- 4) zarządzenie nr 52 Ministra Finansów z dnia 29 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania środkami funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 46. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1968 r. (poz. 131).

FUNDUSZE CELOWE UTWORZONE NA PODSTAWIE ODREBNYCH USTAW ORAZ ART. 7 UST. 1 USTAWY Z DNIA 1 LIPCA 1958 R. O PRAWIE BUDŻETOWYM

Część I.

Fundusze utworzone na podstawie odrębnych ustaw.

Lp.	Ustawa				Jednostka (jednostki) dysponująca funduszem	Przepisy zarządzenia dotyczące funduszu
	z dnia	Dz. U.		w sprawie		
		nr	poz.			
1	2	3	4	5	6	7
1	17 lutego 1960 r.	10	65	organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (ustawa tworzy fundusze tu- rystyki i wypoczyn- ku)	Główny Komitet Kul- tury Fizycznej i Tu- rystyki oraz rady narodowe	Przepisy ogólne (cz. I) a dla Central- nego Funduszu rów- nież § 35—38
2	23 stycznia 1968 r.	3	7	funduszu emerytal- nego	Zakład Ubezpieczeń Społecznych i jego oddziały oraz Mini- sterstwo Komunika- cji	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 20—22

Część II.

Fundusze utworzone przez Radę Ministrów na podstawie art. 7 ust. 1 prawa budżetowego.

Lp.	Rozporządzenie Rady Ministrów				Jednostka (jednostki) dysponująca funduszem	Przepisy zarządzenia dotyczące funduszu
	z dnia	Dz. U.		w sprawie		
		nr	poz.			
1	2	3	4	5	6	7
1	21 sierpnia 1959 r.	55	326	utworzenia funduszu rozwoju kąpieliska morskiego Sopot	Prezydium Miejskiej Rady Narodowej m. Sopot	Przepisy ogólne (cz. I)
2	21 lipca 1960 r.	39	233	funduszy dobrowolnych świadczeń społecznych	Ministerstwa, rady narodowe i inne jednostki budżetowe	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 27—34
3	16 lutego 1962 r.	15	64	utworzenia funduszy mieszkaniowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych	Ministerstwa Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych oraz upoważnione jednostki podległe	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 23—26
4	21 lutego 1963 r.	8	47	współdziałania organów administracji państwowej z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń w zakresie ubezpieczeń majątkowych i osobowych oraz w zakresie zapobiegania powstawaniu szkód losowych (utworzono fundusz prewencyjny)	Państwowy Zakład Ubezpieczeń, ministerstwa, wydziały (jednostki równorzędne) prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych oraz pozostałe jednostki budżetowe i zakłady budżetowe	§ 39, a w sprawach nie uregulowanych w odrębnych aktach — przepisy ogólne (cz. I)

Lp.	Rozporządzenie Rady Ministrów				Jednostka (jednostki) dysponująca funduszem	Przepisy zarządzenia dotyczące funduszu
	z dnia	Dz. U.		w sprawie		
		nr	poz.			
1	2	3	4	5	6	7
5	19 czerwca 1965 r.	26	173	utworzenia funduszu ubezpieczenia spo- łecznego rzemieślni- ków	Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz je- go oddziały	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 20—22
6	21 czerwca 1966 r.	26	155	utworzenia funduszu mieszkaniowego Mi- nisterstwa Sprawie- dliwości	Ministerstwo Spra- wiedliwości oraz jed- nostki więziennic- twa przez Minister- stwo upoważnione	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 23—26
7	25 listo- pada 1966 r.	54	322	utworzenia funduszu miejskiego w mia- stach nie stanowią- cych powiatów	Rady narodowe miast nie stanowiących po- wiatów liczących po- niżej 10 tys. miesz- kańców	Przepisy ogólne (cz. I)
8	28 grudnia 1966 r.	1/1967	2	utworzenia funduszu ubezpieczenia spo- łecznego niektórych grup ludności	Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz jego oddziały	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 20—22

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1968 r. (poz. 131).

FUNDUSZE CELOWE UTWORZONE NA PODSTAWIE UCHWAŁ RADY MINISTRÓW BĄDŹ KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

Lp.	Uchwała Rady Ministrów bądź Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów					Jednostka (jednostki) dysponująca funduszem	Przepisy zarządzenia dotyczące funduszu
	z dnia	nr	Monitor Polski		w sprawie		
			nr	poz.			
1	2	3	4	5	6	7	8
1	6 maja 1958 r.	139 Rady Ministrów	38 oraz z 1960 r. 5	218 22	funduszy mieszkaniowych tworzonych przez prezydium miejskich i powiatowych rad narodowych	Prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw i miast stanowiących powiaty miejskie oraz powiatowych rad narodowych	W sprawach nie uregulowanych w odrębnych aktach — przepisy ogólne (cz. I)
2	9 maja 1958 r.	151 Rady Ministrów	nie publikowana		rozwoju gospodarczego powiatu nowosądeckiego i miasta Nowy Sącz (utworzono fundusz rozwoju)	Prezydium Rady Narodowej w Nowym Sączu	Przepisy ogólne (cz. I)
3	4 grudnia 1958 r.	476 Komitetu Ekono- micznego Rady Ministrów	nie publikowana		zmian w organizacji i systemie finansowym jednostek kinematografii (utworzono fundusz filmowy)	Minister Kultury i Sztuki	Przepisy ogólne (cz. I)
4	16 stycznia 1968 r.	15 Rady Ministrów	nie publikowana		organizacji gromadzkiej służby rolnej (utworzono Centralny Fundusz Postępu Rolniczego)	Minister Rolnictwa	Przepisy ogólne (cz. I) oraz § 40—43